



# ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Όγδοος ο χρόνος είναι  
κι' έδρα πάλιν αι' Αθήναι.

Χίλια όκτακόσκι' έννεννίτα ένα,  
πάντα κάθε χρόνο τὰ συνειθισμένα.

## Τών θρών μας μεταβολή, — ένδιαφέρουσα πολύ.

Ό Ρωμός την εβδομάδα — μόνον μία φορά θά βγαίη,  
κι' όταν έχω έξουσία — κι' όποιε μου καθεύαιε.  
Συνδρομητής θά θύωμαι — γιατί λιεπά δέν έχομαι,  
και όσών Αθηνών την πόλιν — και εις την άλλοδασην,  
και εις την Έλλάδα όλην — δίχως νέξις κι' έντροπήν.  
Συνδρομή γιὰ κάθε χρόνο — πράγμα δώδεκα και μόνο.

γιὰ τὰ ζίνα όμως μέρη — δεκαπέντε και 'στό χάρι.  
Κι' ένα φύλλο έν κρατίς — έγινε συνδρομητής,  
κι' όσοιοι τόν παρὰ δέν δίδει — θά τόν φάη μακρο φίδ.  
Γράμματα και συνδρομαί — άπ' εσθίας προς έρι.  
Γιὰ τή σάρα και τή μάρα — κάθε φύλλο μιὰ δεκάρα.

Του Δεκεμβρίου είκοσιμία,  
μεγάλης φωτιάς επίδημία.

Ποδόντος τρακόσα έξήντα έξη,  
λίμα ρητόρων ώς πού νά φέξη.

## Τής Βουλής τὰ πρακτικά κάπως περιληπτικά.

Ό κύριος Πρωθυπουργός 'στη γούνα τυλιγμένος  
μονάχος ξεροτριβείται, γελά και καμκρονείται,  
κι' άν κι' ήταν άρρωστος βαρειά και αρυολογημένος  
κάνει ξενύκτια 'στη Βουλή κι' όλόρθος ζημερώνεται.  
Και γιὰ τὰ Νομοσχέδια τού παραρίχονται πολλοί  
κι' αυτός μαριόλος δέν 'μιλεί.

Καμπόσοι λέν ή γούνα του πώς είναι λασοτή  
κι' άν τού την βγάλουν μιὰ φορά τὰ πάνδεινα θά παθη,  
έλλ' όμως ο Πρωθυπουργός άρίνει μιὰ βροντή  
και χάνουν όλ' οι ρήτορες ταίγιά με τὸ καλαθί.  
Κι' άνάβει κι' έρεθίζεται πολλών στομύλων ή γούλη  
κι' αυτός μαριόλος δέν 'μιλεί.

Ό Ράλλης άνοπότακτος τού μπαίνει 'στό ρουθούνι.  
άρχιζει τὸ ζημέρωμα, φωναζών τὸ σαλέπι,  
κιματά και ο Πρόεδρος μαζί με τὸ κουδούνι  
χωρίς ν' άκούη τίποτα και τίποτα νά βλέπη.  
Κι' ένθ' άγγρία τσαμπουνά τών λυσσακαμένων ή Βουλή  
αυτός μαριόλος δέν 'μιλεί.

Τὸ δυνατό λερούσι του κυττάζει πέρα πέρα  
και παραιτεί τοις ρήτορας νά κισανούν άέρα,  
μήδὲ τού καιγεται καρφι, μήδὲ τόν μέλει όράμι.  
Μ' όσα πικρά παράπονα κι' ο Τράκας άν τού κάμη.  
Είναι κιτάβι δυνατό κι' όσο κι' άν σκούζεις οί τρελλοί  
αυτός μαριόλος δέν 'μιλεί.

Ζαρόνους 'στό ξενύκτισμα τών Βουλευτών τὰ μύλα  
και άφθαις βγάξ' ή γλώσσα των από τὸ μίλα μίλα,  
τὰ χείλη των δέν 'βρίσκειται κανένα νά γλυκάνη,  
κι' αυτός ο Τράκας ο Κομνας προπολογίαις κάνει,  
κι' ένθ' 'στό βήμα κι' ο Κομνας τόν Θεοδώρακ προκαλεί  
αυτός μαριόλος δέν 'μιλεί.

Με χαμογέλιο 'στη γραμμή τοις Κορδονατούς βλέπει  
και προς νερού των μιὰ στιγμή νά παρ δέν έπιτρέπει,  
κι' έκείνοι πού τοις 'χόρτασε ρουσοφίτη της κελιαϊκῆς  
άγκυ, τού λένε, άσε μας πριν πάθωμε δουλειαις.  
Κι' ένθ' καθέναι στίγγεται όσο 'μπέρση πὸ πού  
αυτός μαριόλος δέν 'μιλεί.

